

Opis: Začnemo enako kot pri vzponu na Gaishörndl s parkirišča ob cerkvi v Kalksteinu. Povzpemo se skozi gozdiček in pazimo, da na razcepu na planini Alfienalm takoj zavijemo po ozki cesti desno navzgor (v smeri severozahod) proti gozdu. Pot nas nekaj časa vodi po ozki gozdni cesti, ko se konča, pa nadaljujemo po rahlo izpostavljenem pobočju visoko nad potokom Rosstalbach. Po slabi uri hoje smo na planini Lipperalm (1904 m), kjer stoji nekaj koč.

Nadaljujemo po dolini zlagoma navzgor. Pot nam popestrijo zgodovinske učne table, orientacijskih problemov ni. Desno pod nami je potoček, ki postaja z višino vse manjši in manjši, na koncu pa popolnoma izgine pod snegom in slišimo le še njegov šum. Nedaleč od tod je odcep s smerokazom proti mejnemu sedlu Kalksteiner Jöchl (2326 m), ki leži v zahodni smeri.

Nadaljujemo po razmeroma široki dolini proti severu in potem vse bolj proti severovzhodu. Lahko napredujemo po sredini doline ali pa po desni strani prečimo široka pobočja Moses Gipfla. V vršnem delu se najprej usmerimo v sedlo, ki veže Kreuzspitze s sosednjim Kalksteiner Rieglom (2683 m), vendar pa se pod sedlom, ko se strmina poveča, usmerimo desno (proti vzhodu in v vršnem delu proti jugovzhodu) na vrh gore z velikim, že od daleč vidnim križem.

Smučanje: Smučamo v smeri pristoja. Najboljšo smuko glede na izoblikovanost terena in snežne razmere običajno ponuja vršni del. Če nam je tura prekratka, jo lahko popestrimo z vzponom in smučanjem s sosednjega Moses Gipfla (2400 m) ali s pobočij okrog Kalksteiner Jöchla (2326 m).

Dobrač, 2166 m

Pogled z Dobrača FOTO: VLADIMIR HABJAN

Opis: S parkirišča se vzpenjamo po izsekani progi proti jugovzhodu. Vzpon je dovolj položen, da se lahko večinoma vzpenjamo naravnost, le sem ter tja je treba narediti kak okljuk. Po dveh urah stopimo iz gozda, in sicer malce nad parkiriščem Rosstratte, ki je končna točka Beljaške gorske ceste (Villacher Alpenstrasse). Kadar je cesta splužena, se je možno pripeljati do sem, vendar posebnega smisla to nima, saj nas do vrha Dobrača čaka le

še položen, a dolg vzpon po vršnem slemenu, pri katerem je najbolje slediti poteptani cesti, označeni z oštevilčenimi drogovi. Mimo televizijskega stolpa, ki je od blizu pravi kolos, pridemo do koč Ludwig-Walter Haus neposredno pod vrhom. Nad kočo sta še dve cerkvi: slovenska in nemška. Slednja se ponaša z naslovom najvišje ležeče cerkve v Evropi.

Smučanje: Smučamo po smeri vzpona.

Zirknitztal je skrita gorska dolinica in je verjetno tudi zaradi bližine razvpitih tur, kot sta Sonnblick ali Veliki Klek, precej zapostavljena. Vendar je med sladokusci vsekakor znana – nekje sem zasledil, da so jo naši turni smučarji poslovenili kar v Cerknico. Ljubko. Pa še nekaj jezerc premore!

Cerknici sta pravzaprav dve, Velika in Mala. Velika je – gledano navzgor – levi rokav, Mala pa desni. Obe

premoreda obilo zahtevnih turnih smukov v pravem visokogorskem svetu. Razmejeni sta z grebenom, ki se začneja z našim Eckkopfom in konča z Alteckom. Tudi Eckkopf ni prav pohlevna gora, temveč zahteven turni smuk z grebenskim dostopom na vršno špico. Vsekakor pa je v dolini Zirknitztal najlažji, odličen razglednik po celotni skupinici in najprimernejša vstopnica v raziskovanje Cerknice.

Zahtevnost: Manj do srednje zahtevno.

Nadmorska višina: 2817 m

Višina izhodišča: 1417 m

Višinska razlika: 1400 m

Kako do izhodišča: Ljubljana–Grosskirchheim, 200 km, tri ure vožnje. V Grosskirchheimu ujamemo asfaltirano cesto, ki je pozimi bolj ali manj kakovostno splužena. V zatrepu Male Cerknice je namreč mala hidroelektrarna. Pelje-

mo se do dobro označenega odcepa za veliko Cerknico in parkiramo tam ali na spodnjem ovinku.

Čas vzpona: 4 ure

Sezona: Februar–april.

Vodnik: Manfred Korbaj: 1. Kärntner Schitourenführer, Band 1, H. Weis-haupt Verlag, 1997.

Zemljevid: Mölltal-Kreuzeckgruppe-Drautal, WK 225, Freytag & Berndt, 1 : 50.000.

Jutranji vzpon FOTO: TOMAŽ HROVAT

Lonzaköpf, 2317 m

Nekatere gore, ki so zaradi bližine večjih sosedov skorajda neznane, v zimskih mesecih zaradi svojih lepih smuških terenov zasijejo v polnem sijaju. Tak je Lonzaköpf, manjši in skromnejši sosed bolj vpadljivega Ressecka (2496 m). Oba sta dobro vidna

kmalu zatem, ko se odcepimo od Drave navzgor ob toku reke Möll. Čeprav je tudi Resseck lep turnosmučarski cilj, so na Lonzaköpfu ponavadi boljše snežne razmere. Najbolj zagrizeni bodo morda obrali kar oba na en mah (in se s hlastanjem – paradoksalno – tudi malce prikrajšali).

Lonzaköpf s svojim na jug obrnjenim pobočjem ponuja relativno nezahteven vzpon, praviloma odlično smuko in prekrasne razglede na celotni turi. Potrebujemo še kaj več? Za popolne sladokusce morda po turi še kopanje ali savno v kopališču mesteca Obervellach.

Zahtevnost: Manj do srednje zahtevno.

Nadmorska višina: 2317 m

Višina izhodišča: 1217 m

Višinska razlika: 1100 m

Kako do izhodišča: Ljubljana–Obervellach, 165 km, dve uri vožnje. Od Obervellacha še malce po dolini navzgor do zaselka Semslach. Po ozki asfaltirani cesti do gostišča Himmelsbauer.

Čas vzpona: 3.30 ure

Sezona: December–marec.

Vodnik: Manfred Korbaj: 1. Kärntner Schitourenführer, Band 1, H. Weis-haupt Verlag, 1997.

Zemljevid: Mölltal-Kreuzeckgruppe-Drautal, WK 225, Freytag & Berndt, 1 : 50.000.

Planina na poti FOTO: TOMAŽ HROVAT